

Sygn. akt. IV Ka 25/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lutego 2013 r.

Sąd Okręgowy w Legnicy - IV Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	SSO Włodzimierz Przysłupski
Protokolant	stażysta Antonina Kubiena

po rozpoznaniu w dniu 7 lutego 2013 r.

sprawy **E. R. (R.)**

obwinionego o wykroczenie z art. 119 § 1 k.w.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Legnicy

z dnia 14 listopada 2012 r. sygn. akt. VIII W 918/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że za przypisany obwinionemu czyn na podstawie art. 119 § 1 k.w. w zw. z art. 39 § 1 k.w. wymierza karę nagany,

II. zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa 50,00 złotych zryczałtowanych wydatków za postępowanie odwoławcze i jednocześnie uchyla orzeczenie o opłacie za I instancję.

Sygn. akt IV Ka 25/13

UZASADNIENIE

Komenda Miejska Policji w L. skierowała do Sądu Rejonowego w Legnicy wnioszek o ukaranie E. R. – jako obwinionego o to, że w dniu 17.08.2012 o godz. 18:55 w L. przy ul. (...) w sklepie (...) dokonał kradzieży towaru o wartości 96,32 zł na szkodę w/w sklepu

to jest za wykroczenie z art. 119 § 1 kodeksu wykroczeń

Sąd Rejonowy w Legnicy wyrokiem z dnia 14 listopada 2012 roku (sygn. akt VIII W 918/12):

I. uznał obwinionego E. R. za winnego popełnienia zarzucanego mu wykroczenia, opisanego w części wstępnej wyroku i za to na podstawie art. 199 § 1 k.w. wymierzył mu karę grzywny w kwocie 100 (stu) złotych,

II. zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 100 (stu) złotych i wymierzył mu opłatę w kwocie 30 (trzydziestu) złotych.

Powyższy wyrok, w części dotyczącej orzeczenia o karze, zaskarżyła apelacja obrońca obwinionego E. R., zarzucając obrazę przepisu prawa materialnego w postaci art. 39 § 1 k.w. przez błędną wykładnię tego przepisu, nadmiernie zawężającą zakres jego zastosowania, podczas gdy sytuacja osobista oraz postawa obwinionego uzasadnia pogląd, iż samo prowadzenie przeciwko niemu postępowania w sprawie o wykroczenie stanowi wystarczającą dolegliwość dla skutecznego skłonienia sprawcy do zaniechania podobnej aktywności w przyszłości.

Stawiając taki zarzut, apelująca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez odstąpienie na podstawie art. 39 § 1 k.w. – od wymierzenia obwinionemu kary.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja zasługiwała na uwzględnienie.

W sprawie istnieją bowiem okoliczności, które dają podstawę do zastosowania wobec obwinionego E. R. dobrodziejstwa nadzwyczajnego złagodzenia kary, określonego w art. 39 § 1 k.w.

Obwiniony ma 37 lat i nie był dotąd karany za przestępstwa, jak również za wykroczenia przeciwko mieniu. Ma on pozytywną opinię. Należy również wskazać na pozytywne o nim opinie z okresu pełnienia służby wojskowej w latach 1998 r. – 2000 r., w tym służbę w (...), gdzie uzyskał bardzo dobrą ogólną ocenę. W czasie rozprawy odwoławczej w dniu 7 lutego 2013 r. obwiniony wykazał głęboką skruchę. Należy przy tym jeszcze raz podkreślić, że mienie stanowiące przedmiot kradzieży – zostało natychmiast odzyskane.

Można w takim wypadku uznać, że wykroczenie popełnione przez obwinionego w dniu 17 sierpnia 2012 r. – stanowiło jedynie incydent w jego dotychczasowym nienagannym życiu. Istnieją zatem podstawy do zastosowania wobec niego nadzwyczajnego złagodzenia kary.

Dlatego też Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok na korzyść obwinionego E. R. w ten sposób, że za przypisany mu czyn z art. 119 § 1 k.w., przy zastosowaniu art. 39 § 1 k.w. – orzekł wobec niego karę nagany.

Jednocześnie na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. w zw. z art. 119 k.p.s.w. zasądzone od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa 50 zł zryczałtowanych wydatków za postępowanie odwoławcze i uchylono orzeczenie o opłacie na I instancję.